Poesia dels contraris

L'espai en blanc es trenca, com si fos un ou, i des de fora cap a dins, projectant-se cap a un interior que és buit, tal com pronuncia Blaï Mateu, que apareix d'aquest ou com un clown modern, maldestre, movent-se desubicat. Després, ho fa en Gus, un corb garsa de plomes negres i blanques, que sembla tenir les coses més clares; serà per això que es menja el paper que el protagonista tenia a punt per llegir. És el punt de partida de Là, el nou espectacle de Baró d'Evel [http://barodevel.com/ca/] , programat, aquest cap de setmana, al Teatre de Salt dins el marc de Temporada Alta [http://www.temporada-alta.com/] , festival que va acollir, el 2015, l'aclamada Bèsties de la companyia catalanofrancesa.

Aquesta paret en blanc es torna a esquerdar perquè una excel·lent Camille Decourtye transiti per l'acrobàcia de circ, amb maneres més etèries, pròpies de la sensibilitat del circ contemporani. Decourtye sedueix el públic amb una peça lírica, una ària que s'acaba, com tot, esquerdant. Perquè la veu i el moviment, d'ell i d'ella, s'enllacen en aquest espai en blanc per, a través de diferents accions, omplir-lo de negre. És un diàleg de dos, que quan es verbalitza no condueix enlloc –són els moments volgudament còmics de l'espectacle. Però, en canvi, quan el diàleg es vehicula a través del cos i de la veu de la parella, amb diferents llenguatges, ja sigui la gestualitat, els moviments de la dansa contemporània o el cant desharmonitzat, buscant el so en brut, el de la respiració fatigosa, el del gemec, el del goig... tot plegat conforma un retaule poètic, minimalista i estètic, més pròxim a l'art conceptual contemporani –les parets blanques en són el quadre– que al teatre.

Al llarg de l'hora i deu minuts d'espectacle, Blaï Mateu, Camille Decourtye i el corb Gus, que deixa anar la bellesa del seu vol rasant pel cap dels assistents, busquen, enmig de desacords, d'un garbuix que cal desenredar i de desequilibris, trobar finalment l'equilibri dels contraris, a través del blanc i del negre. I ho fan amb un exigent treball corporal. Un cop, a punt de caure, han trobat l'equilibri i han transformat l'espai en blanc, des de la buidor, retornen a l'esquerda original.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 25-11-2018, Pàgina 55

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1508502-poesia-dels-contraris.html